

РЕШЕНИЕ

№ 179

гр. Плевен, 04.10.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ПЛЕВЕН, I ВЪЗ. НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ, в публично заседание на двадесети септември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: ЕМИЛ СТ. БАНКОВ

Членове: КРИСТИНА АНТ. ЛАЛЕВА
МАРИАН В. И.

при участието на секретаря ЙОВКА СТ. КЕРЕНСКА
в присъствието на прокурора Г. Л. Л.
като разглежда докладваното от КРИСТИНА АНТ. ЛАЛЕВА Въззивно
наказателно дело от общ характер № 20224400600618 по описа за 2022
година

Производството е по реда на глава „Двадесет и първа” от НПК.

Въззивното производство е образувано жалба на подсъдимият П. И. К. срещу по Присъда №25 от 22.06.2022 постановена по в Наказателно дело от общ характер № 20214440200182 по описа за 2021 година по описа на Районен съд Ч.. Навеждат се доводи за неправилно приложение на материалния закон, както и за допуснати съществени процесуални нарушения в хода на съдебното производство във връзка със смяната на съдебния състав и действията по разпоредителното заседание. Прави се искане за отмяна на присъдата и връщане на делото за ново разглеждане.

С обжалваната присъда Районен съд Ч. е признал подсъдимия **П. И. К.** - роден на *** г. в с. ***, обл. Р., живущ в с. ***, обл. Р., български гражданин, българин, с основно образование, неженен, безработен, осъждан, с ЕГН ***** за виновен в това, че: На 19.02.2019 г. около 17:00 часа в гр. Ч., обл. ***, ул. „***” № 25, като помагач, в съучастие с неизвестно лице,

което въвело и поддържало чрез телефонен разговор заблуждение у Х. К. Й., живуща на същия адрес, че се казва комисар Д. от полицията в гр. Ч. и следва да му съдейства за залавяне на телефонни измамници, като предостави лични парични средства, с цел да набави за себе си имотна облага, умишлено улеснил извършването на престъплението, като посетил посочения адрес на Й. и взел оставената от нея парична сума в размер на 11 630.00 лв. /единадесет хиляди шестстотин и тридесет лева/, с което □ причинил имотна вреда в посочения размер, поради което и на осн. чл. 209, ал. 1 вр. чл. 20, ал. 4 от НК го осъдил на ТРИ ГОДИНИ лишаване от свобода, което наказание да бъде търпяно при първоначален „СТРОГ“ режим. Районният съд осъдил на основание чл.84, ал.1 от НПК във вр. с чл. 45 от ЗЗД П. И. К., ЕГН *****, живущ в с. **, обл. Р. да заплати на Х. К. Й. с ЕГН *****, от гр. Ч., обл. **, ул. ”****” № 25 сумата от 11 630.00 лева /единадесет хиляди шестстотин и тридесет лева/, представляваща имуществени вреди причинени в резултат на деянието и 4 600.00 лв. /четири хиляди и шестстотин лева/ неимуществени вреди, претърпени в резултат на деянието, ведно със законната лихва върху тази сума от 19.02.2019 г. до окончателното ѝ изплащане. Осъдил подсъдимия П. И. К., ЕГН *****, живущ в с. **, обл. Р. да заплати на чл. 189, ал. 3 от НПК на Х. К. Й. от гр. Ч., обл. **, ул. ”****” № 25 сумата от 3130 лв. /три хиляди сто и тридесет лева/ – направени съдебно-деловодни разноски и сумата от 649,20 лв. /шестстотин четиридесет и девет лева и двадесет стотинки/, държавна такса върху уважените размери на гражданските искове, както и 5.00 /пет/ лева, държавна такса в случай на служебно издаване на изпълнителен лист. Осъдил подсъдимия П. И. К., ЕГН *****, живущ в с. **, обл. Р. да заплати на основание чл. 189, ал. 3 НПК по сметка на Районен съд – Ч., направените по делото разноски в размер на 663,43 лв. /шестстотин шестдесет и три лева и 43 стотинки/, възнаграждение за вещи лица.

Във въззивната жалба се съдържа оплакване за неправилно приложение на материалния закон, както и за допуснати съществени процесуални нарушения в хода на съдебното производство във връзка със смяната на съдебния състав и действията по разпоредителното заседание. Прави се искане за отмяна на присъдата и връщане на делото за ново разглеждане. Навеждат се подробни съображения в откритото съдебно заседание проведено пред въззивната инстанция, че районният съд е допуснал

съществено процесуално нарушение, като е провел разпоредително заседание в един състав, а по същество е разгледал делото в състав с друг съдебен заседател без да повтори разпоредителното заседание.

Процесуалният представител на гражданския ищец Х. К. Й. ангажира становище, че първоинстанционната присъда е правилна и като такава следва да бъде потвърдена.

Пред въззивния съд представителят на Плевенска окръжна прокуратура посочва, че присъдата на първоинстанционния съд следва да бъде потвърдена. По отношение възражението на защитата се навеждат доводи, че по отношение на разпоредителното заседание не важи принципа за неизменност на състава предвид систематичното разположение на текстовете в НПК относно правилата за провеждане на разпоредително заседание и правилата за съдебно заседание.

Плевенският окръжен съд като взе в предвид оплакванията, съдържащи се в жалбата, становищата на страните и като провери изцяло правилността на невлязлата в сила присъда по реда на чл.314, ал.1 НПК, намира за установено следното:

Въззивната жалба е подадена в срока по чл.319 НПК, отговаря на изискванията на чл.320 от НПК, поради което е процесуално допустима и следва да бъде разгледана.

Разгледана по същество, жалбата е ОСНОВАТЕЛНА.

Делото е образувано пред Районен съд Ч. по внесен обвинителен акт срещу **П. И. К.** С Разпореждане от 8.06.2021 година е насрочено разпоредително заседание. В проведеното разпоредително заседание на 20.08.20021 съдебният състав е формиран от съдия докладчик и двама съдебни заседатели, единият от които Н.В.. Видно от съдебния протокол съдебният състав е взел отношение и се е произнесъл по въпросите по чл.248 от НПК, като е конституирана и страна – граждански ищец, като са приети два иска срещу подсъдимият съответно за обезщетения за имуществени и неимуществени вреди като следствие от деянието, за което е повдигнато обвинение. На 22.10.2021 година е проведено открито съдебно заседание в същият състав, като е открито съдебно следствие и са извършени съдопроизводствени действия по разпит на свидетели и изслушване на вещи лица. Проведени са още две открити съдебни заседания, при които ход на

делото не е даден поради неявяването на единият от съдебните заседатели. На 07.04.2022 година използвайки програмата за случайно разпределение е избран друг съдебен заседател – В.К.. Последвало е Разпореждане на председателя на състава за ново насрочване на открито съдебно заседание с призоваване на лицата посочени в приложението към обвинителният акт. На 20.04.2022 година е проведено открито съдебно заседание, при което е открито съдебно следствие в състав, в който участва съдебният заседател В.К.. Производството пред първата инстанция е приключило с участието на новоизбраният съдебен заседател.

При така установената фактология по делото е видно, че след промяна в състава на съда разглеждащ делото осъществена посредством замяна на един от съдебните заседатели, районният съд не е провел второ / ново / разпоредително заседание по делото. Възраженията на защитата са, че това е съществено процесуално нарушение, което не може да бъде saniрано от въззивната инстанция. Настоящият съдебен състав приема, че оплакването е основателно. Това е така заради възприетото вече като безспорно разбиране в практиката, че принципът за неизменност, установен в [чл. 258 от НПК](#), започва от разпоредителното заседание. Съображенията за това са разнородни, но най-вече търсят логика в естеството на разпоредителното заседание, а също и в това, че един и същи персонален състав трябва да преценява наличието на съществени процесуални нарушения и въпросите по съществото на обвинението. След като принципът за неизменност важи от разпоредителното заседание, вторият съдебен състав е следвало отново да проведе такова заседание и да разгледа всички въпроси по [чл. 248, ал. 1 от НПК](#). Съобразявайки изложеното, въззивният съд намира, че така проведеното първоинстанционно съдебно производство е в нарушение на принципа за неизменност на съдебния състав, прокламиран в [чл. 258 от НПК](#), който предвижда, че делото се разглежда от един и същ състав на съда от започването до завършването на съдебното заседание, а когато член на съдебния състав не може да продължи да участва в разглеждането на делото и се налага да бъде заменен, съдебното заседание започва отначало. В разпоредителното заседание се решават и други въпроси от съществено значение за по-нататъшното развитие на съдебното производство, а именно наличие на основания за прекратяване или спиране на процеса, конституиране на страни/ както е в настоящият случай /, възможност за

разглеждане на делото по някоя от предвидените в закона диференцирани процедури, по които съдът също се произнася след преценка на представените материали, по вътрешно убеждение. Като обобщение въззивната инстанция намира, че принципът за неизменност на съдебния състав, т. е. един и същи съдебен състав непосредствено да участва в съдопроизводствените действия, е за да се гарантира правилното формиране на вътрешното му убеждение, което включва не само обективната оценка на доказателствата и правната оценка на изяснените факти, но и преценката за законосъобразно протичане на досъдебното производство, гарантиращо правата на бъдещите страни в съдебната фаза. Поради това, по силата на [чл. 258, ал. 1 от НПК](#), делото се разглежда от един и същи състав на съда от започването до завършването на съдебното заседание, а разпоредителното заседание е обособено като своеобразен етап от съдебното заседание. Ето защо, спазвайки разпоредбата на [чл. 258, ал. 2 от НПК](#), когато някой член от състава на съда бъде заменен, съдебното заседание започва отначало, което означава, че новият съдебен състав, в настоящия случай вторият такъв, дължи повторно провеждане на разпоредително заседание. Така, като не е провел разпоредително заседание след смяната на съдебния заседател, първоинстанционният съд е допуснал съществено процесуално нарушение от категорията на абсолютните, тъй като присъдата е постановена от незаконен състав или е изпълнена хипотезата на [чл. 348, ал. 3, т. 3, вр. ал. 1, т. 2 НПК](#). Това нарушение е съществено, отстранимо е при новото разглеждане на делото и не може да бъде отстранено в настоящото съдебно производство, поради което следва да се отмени постановената присъда и делото да се върне на Районен съд Ч. за ново разглеждане от друг състав на съд и то от стадия на разпоредителното заседание. Действително разпоредбите, уреждащи разпоредителното заседание, са разположени систематично в отделна глава, предшестваща глава двайсета от НПК, озаглавена "Съдебно заседание". От така подбрания законодателен подход обаче не следва автоматично, че разпоредителното заседание е отделен стадий от съдебната фаза, предхождащ съдебното заседание. Настоящият съдебен състав счита, че разпоредителното заседание е етап от съдебното заседание. Този извод се основава на систематичното, историческото и телеологичното тълкуване на процесуалните норми. Както бе посочено, уредбата на разпоредителното заседание в глава деветнайсета не може да обоснове заключение, че то не е етап от съдебното заседание. В тази

връзка следва да се отчете, че въпросите за разглеждане на делото при закрити врати, за определянето на резервни съдии и съдебни заседатели, при все че се решават в разпоредително заседание съобразно предвиденото в [чл. 248, ал. 1, т. 5 НПК](#), все така продължават да намират своето място и в глава двайсета – в [чл. 260](#) и [чл. 263 НПК](#). Същевременно, запазен е стадият "предаване на съд и подготвителни действия за разглеждане на делото в съдебно заседание", в който съдията-докладчик извършва еднолично проверка за подсъдност на делото и за насрочване на разпоредително заседание. Следователно, систематичната подредба не може да се ползва като аргумент в подкрепа на поддържаната от прокуратурата теза. Смисълът на разпоредбите, касаещи разпоредителното заседание, разгледан в контекста на целите на приетите изменения, разкрива, че законодателят е съзрял необходимост да възложи за решаване на законния за разглеждането на делото съдебен състав по-голяма част от въпросите, които преди се решаваха еднолично от съдията-докладчик в предшестващия съдебното заседание стадий. Следва да се припомни обаче, че и преди измененията, законният съдебен състав беше оправомощен по всяко време в съдебното заседание да преразгледа въпросите, по които се е произнесъл докладчикът. Понастоящем кръгът от процесуалните въпроси за решаване в разпоредителното заседание, е възложен изначално на съдебния състав, компетентен да разгледа обвинението по същество. Сред тях попада особено същественият такъв за допуснатите в досъдебното производство съществени процесуални нарушения. При това, за разлика от преди, сега е предвидена преклузия за релевиране на възражения в тази връзка, като въпросът за съществения процесуални нарушения се решава окончателно в разпоредителното заседание и не може да бъде преразглеждан в следващите етапи на съдебното заседание. Членовете на съдебния състав, сред които са и съдебните заседатели, следва да са формирали собствена преценка по обсъждания въпрос и няма как да са обвързани от чужда. Единственият момент, в който може да се изведе такава е именно в етапа на разпоредително заседание. Тъй като не се допуска последваща ревизия на становището по [т. 3 на чл. 248, ал. 1 НПК](#) от друг персонален съдебен състав, то принципът за неизменност на състава на съда категорично е приложим. От започването на съдебното заседание и до завършването му делото следва да се разглежда от един и същ съдебен състав. Съдебното заседание започва с провеждането на

разпоредителното публично съдебно заседание, в което съставът на съда решава въпроси от процесуално естество, които косвено засягат процесуалната съдба на обвинението. Предвид на това, няма как да се изисква, обвързан от чужда преценка, съдът да разгледа по същество обвинение, което самият той определя като процесуално негодно.

Водим от горното и на основание чл. [чл. 348, ал. 3, т. 3](#), вр. [ал. 1, т. 2 НПК](#), Плевенският окръжен съд

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Присъда №25 от 22.06.2022 постановена по Наказателно дело от общ характер № 20214440200182 по описа за 2021 година по описа на Районен съд Ч..

ВРЪЩА делото за ново разглеждане от друг състав на съда от стадия на разпоредителното заседание.

Решението не подлежи на жалба и протест.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____